

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 323/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom Mgr. Ing. Petrom Holéczym, Vojenská 1333/5, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 2712/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júna 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej aj „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. Ing. Petrom Holéczym, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 2712/2016.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že na okresnom súde je pod sp. zn. 35 Er 2712/2016 vedené exekučné konanie, v ktorom sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení povinného, resp. zástupcu povinného na základe generálnej plnej moci. Exekučná vec nie je právoplatne skončená ani po vyše 2 rokoch.

Pretože sťažovateľ má právo na vyriešenie veci bez zbytočných prietahov a nemohol ho dosiahnuť, podal 21. mája 2018 predsedovi okresného súdu „sťažnosť pre úmyselné (zbytočné) prietahy v súdnom konaní“.

Dňa 1. júna 2018 dostal sťažovateľ od predsedu okresného súdu odpoveď, v ktorej predseda okresného súdu uznal sťažnosť za dôvodnú s tým, že „vo veci konajúcim zákonným sudcom bolo neprávoplatne rozhodnuté o zamietnutí námietok proti exekúcii, námietkam povinného proti trovám exekúcie a zastavení exekúcie až uznesením zo dňa 22. 05. 2018.“.

Pretože sťažovateľ má právo na vyriešenie veci bez zbytočných prietahov a mohol ho dosiahnuť až po tretej písomnej sťažnosti, podáva sťažnosť ústavnému súdu.

Navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo pána menom [REDAKOVANÉ], zastúpený na základe Generálnej plnej moci pánom menom [REDAKOVANÉ], na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6. ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn.: 35 Er 2712 / 2016 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje aby v konaní vedenom na OS Košice II pod sp. zn.: 35 Er 2712 / 2016, pokiaľ medzitým vec nebola právoplatne skončená, konal bez zbytočných prietahov.

3. Pánovi menom [REDAKOVANÉ], zastúpený na základe Generálnej plnej moci pánom menom [REDAKOVANÉ], priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 1200.- € slovom jeden tisíc dvesto eur, ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť mu do štyroch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť pánovi menom [REDAKOVANÉ], zastúpený na základe Generálnej plnej moci pánom menom [REDAKOVANÉ], trovy konania vo výške 312,34 € slovom tristodvanásť eur a tridsaťštyri centov na účet právneho zástupcu sťažovateľa advokáta menom Mgr. ING. Peter Holéczy, so sídlom na adrese 04001 Košice I, Vojenská 5... do jedného mesiaca od doručenia tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo,

ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje aj na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

K sťažnosti bola pripojená plná moc na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 35 Er 2712/2016 udelená advokátovi Mgr. Ing. Petrovi Holéczyemu, ktorú nepodpísal sťažovateľ, ale jeho otec [REDACTED], ktorý v texte sťažnosti tvrdil, že disponuje generálnou plnou mocou udelenou mu jeho synom [REDACTED].

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, resp. Civilného sporového poriadku alebo Trestného poriadku.

Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde). Inak povedané, každý návrh bez výnimky musí spĺňať všeobecné náležitosti. Všeobecné náležitosti sa týkajú formy a obsahu návrhu. Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

V prípadoch obligatórneho zastúpenia navrhovateľa advokátom v konaní pred ústavným súdom je základným procesným prameňom práva § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Citované zákonné ustanovenie procesného poriadku (vo vzťahu k iným právnym predpisom ide o predpis *lex specialis*) vymedzuje nevyhnutné náležitosti právneho zastupovania v konaní pred ústavným súdom, ktoré musia byť splnené.

Sťažnosť podanú ústavnému súdu v namietanom konaní nepodpísal sám sťažovateľ, ktorý údajne udelil generálnu plnú moc svojmu otcovi, ktorý udelil plnú moc advokátovi Mgr. Ing. Petrovi Holéczyemu, čo je v konaní pred ústavným súdom vylúčené. Oprávnenosť advokáta vypracovať návrh a podpísať ho v mene sťažovateľa, ktorý ho na to výslovne nespĺnomocnil, nemožno v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy pred ústavným súdom akceptovať.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že vzhľadom na nerešpektovanie *lex specialis* (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) treba považovať substitučné splnomocnenie pripojené k sťažnosti *prima facie* za zákonne neprípustné, pretože predložená sťažnosť bola vypracovaná a podpísaná výlučne advokátom, ktorého nespĺnomocnil priamo sťažovateľ na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom v súlade s požiadavkou uvedenou v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Návrh, ktorý nemá všetky zákonom ustanovené náležitosti (podpísanie návrhu na to určenou osobou takouto náležitosťou nepochybne je, pozn.), nie je spôsobilý vyvolať začatie konania. Ústavný súd má právo taký návrh odmietnuť (obdobne I. ÚS 449/2017).

Ústavný súd pripomína, že takýto nedostatok návrhu (sťažnosti) nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti, ak sťažovateľ disponuje kvalifikovaným právnym zastúpením – advokátom. Uvedený záver vyplýva zo stabilnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, I. ÚS 449/2017...).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Nad rámec ústavný súd uvádza, že sťažnosť bolo možné odmietnuť aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02, III. ÚS 317/2017). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa zistenia ústavného súdu namietané konanie na okresnom súde bolo skončené uznesením sp. zn. 35 Er 2712/2016 z 22. mája 2018.

Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 12. júna 2018, teda v štádiu konania, keď porušenie označených práv na všeobecnom súde, ktorý bol označený za účastníka konania, už netrvalo a konanie o sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu zaručenému v čl. 48 ods. 2 ústavy a k právu zaručenému v čl. 6 ods. 1 dohovoru (obdobne I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti pripadalo do úvahy odmietnutie sťažnosti aj pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2018